

върху клонитѣ по-дребни клонки, заедно съ листата. Нахвърляха и суха шума. А после наредиха и чимове (бусове) заедно съ зелената трева... Горе оставиха дупка, откъдето да излиза пушека. Наредиха вжтре, по сръдата, и камъни за огнище.

— Ето нашата първа кжщичка въ новото ни село, — каза чичо Вельо, най-стариятъ отъ братята, и се засмѣ.

Ще направимъ тука още такива кжщи. Ще направимъ чудно село.

Всички се радваха.

Докато мжжето правѣха колибата, женитѣ съ по-голѣмитѣ деца събираха дърва. Въ гората имаше много сухи клони, паднали цѣли букви

ви дървета... И скоро натрупаха голѣмъ купъ дърва.

Свечери се. Грамаденъ огънь пламна сръдъ поляната. Насѣдаха около огъня всички и вечеряха, смѣха се и приказваха. А следъ това по-малкитѣ пригърнаха мейкитѣ си и скоро заспаха. По-голѣмитѣ слушаха дълго време чичо Вельо да разправя за теглата и мжкитѣ имъ въ тъмницитѣ.

Буйниятъ огънь пламтѣше въ мрака и позлатяваше гората и планинскитѣ върхове. Много горски жители се смаяха. Какво е това чудо въ тѣхното царство?... И отъ разни страни тръгнаха мнозина да видятъ какво става на поляната. Почнаха да надничатъ глави, да блѣстятъ отъ огъня чудни очи. А нѣкои по-любопитни и по-безстрашни изкочиха дори на поляната.

Една мечка съ две рунтави мечета излѣзе изъ гората, пристѣпи нѣколко крачки на поляната и изрѣмжа.

Женитѣ и буднитѣ деца писнаха отъ страхъ. Единъ отъ братята грабна пушката, а другъ грабна и захвърли голѣма запалена главня къмъ мечката. Тя изрѣмжа още